

Kære retsudvalg.
23-09-18

Jeg er blot en simpel tjener af samfundet. Jeg er ansat som fængselsbetjent i Næstved arrest, dette indtil den, som i har bestemt, lukker inden for overskuelig fremtid.

Dette er jeg voldsomt ked af. Det er en branche hvor mange pensioneres/opsiges før tid, og der betales den alle aller aller højeste forsikringssum for medarbejderne af arbejdsgiver.

I små arresthuse, er der lavt sygefravær, der er stor medarbejdertilfredshed, der er tilfredshed blandt indsatte. Der er ganske få overfald mellem de indsatte, ligesom der er et fåtal af magtanvendelser. På trods af alle disse fortræffeligheder, opretholdes den af samfundet foreskrevne funktion, nemlig frihedsberøvelse.

Det har historisk været således, at de ansatte i de små arresthuse, lykkes med at nå deres pensionering i aktiv tjeneste.

Jeg skal nu til Køge. Jeg havde valget mellem Køge, Storstrøm, Vestre fængsel, Nykøbing fængsel eller Jyderup. Det er et kategori 2 hus med overvægt af rocker/bande folk, og indsatte der er kategoriseret til at udgøre en risiko, enten for personalets, medindsatte eller samfundets sikkerhed.

Grunden til dette er, at der er mangel på personale. Jeg kan ved en simpel optælling se at der siden 31/12-17 er gået ca. 115 uniformerede. Der er i samme periode ansat et antal der ikke modsvarer dette. I det antal må påregnes et ret stort frafald. Vi kommer derfor til at mangle endnu flere ved næste årsskifte end ved sidste.

Hvad har i tænkt jer at gøre ved det ?

I andre brancher vil man som ansvarlig arbejdsgiver straks se på virkemidler.

Lad mig foreslå at kigge på løn og arbejdsforhold..... som noget af det første. (Fastholdelsestillæg)

Min datter er nyuddannet SOSU-assistent. Hun har samme grundløn som jeg, der har over 17 års anciennitet. Jeg syntes simpelthen nærmest det er pinligt at nævne min løn, specielt taget i betragtning af, at det er den branche der oplever en af de laveste tilbagetræknings alder.

Lad os planlægge vores arbejde så det matcher det vi bliver udsat for. Her er det af afgørende betydning for mange, at afvikle mange timer når vi møder ind, dette bevirker at vi skal sætte os op til de følelsesmæssige krav der stilles færre gange på en måned.

Mød os med tillid og ikke kontrol. Mange oplever at blive kaldt til adfærds-korrigerende samtaler for noget der er ingenting.

Hvorfor udvises vi som den eneste personalegruppe ikke den tillid, at vi kan råde over vores mobiltelefon når vi er på job. For nogens vedkommende 24 timer. Vi må vel anses for en rimeligt anset personale gruppe, og med et ret stort ansvar og kompetence i øvrigt. Men at have en telefon i sit aflukke på sit job, det magter vi så åbenbart ikke. Det at det er ulovligt, gør jo på ingen måde at indsmugling ikke kan forekomme. Så det at under en håndfuld ansatte har dummet sig, skal gå ud over alle.

Jeg kunne sagtens eksemplificere yderligere på tiltag.

Men essensen af mit skriv er..... Vi mister stadig mange kollegaer, fordi arbejdspladsen ikke længere opleves som attraktiv af mange, herunder eventuelt nye ansatte,

Mvh Kenneth Næstved arrest